Ørredbækgaard, julen 2008

Kære familie og venner

Juleferiens 2008-fred har sænket sig, og gaverne er indkøbt over nettet og uddelt under træet. Vi har holdt jul i Nørresundby. Juleaftensdag var vi i Ålborg Zoo og hilse på den nye isbjørneunge. Vi nåede også julegudstjenesten. Der er gået lidt kulturarv i den herhjemme, og nu skal vi bruge de kommende år uden middagslure etc. til at føre arven videre. Til Valdemars store glæde var det dog ikke i kirke, men på savannen i zoo, hvortil Vor Frues juletjenester var flyttet pga. ombygning i kirken. Så det var ikke helt den kulturarv, vi havde planlagt, men der kommer jo jul igen næste år…

Forrige weekend producerede hele familien konfekt. Bortset fra at en af de vilde landkatte lagde sig til rette i flødekaramellerne til afkøling, var det hyggeligt at få det gjort selv for en gangs skyld, men også lidt underligt at melde afbud til farmors produktion. Farmor er stadig god for en gang bagværk til vores fryser, og i år har vi gjort stor brug af hendes hjemmemosteri. Hannibal er ikke meget for æblejuice længere, det smager slet ikke som farmors slush-ice (produktet af et møde mellem halvt optøet æblemost og en stavblender, forstås…) I løbet af 2008 er også morfar og siden mormor stoppet på arbejdsmarkedet, og vi håber, at 2009 vil bringe dem til Fyn ind imellem. Mormor har store planer om et togkort, så vi får se, hvad den nye pensionisttilværelse bringer hende og os.

I starten af året fik vi ny sofa. Vi overvejede længe, hvordan vi skulle stykke den sammen, og det endte med en model med god plads til alle. Størrelsen er fremtidssikret; der kan også være et par kammerater og/eller kærester. I juni fik vi lagt ny stor og dejlig terrasse, og sommeren over eksperimenterede Rasmus med forskellige modeller "solsejl" konstrueret af presenninger fra Harald Nyborg. Planen er at få en sejlmager til at sy et sejl til sommer. Da vi skulle på sommerferie forærede vi kaninen væk til Hannibals bedste ven, Oliver, som egentlig bare havde lovet at passe den, men de stod da nærmest lige og manglede en kanin. Hønsehuset er nu indrettet med haveredskaber og andet godt – det blev vist aldrig til noget med høns… I november blev TJ skiftet ud med ZP; en sort 2005-model, der fra fabrikken har fået dellen foran skiftet ud med en atletfold; også den græske kulturarv finder plads i vores liv.

Christiane (4) trives meget med veninderne i børnehaven. Hun leger tit med især Emma og Mia. I øjeblikket er der gang i bogstaverne – hun har vist spottet at det er noget de 3 drenge har sammen, så hun vil også gerne snakke om bogstavernes lyde. Hun ÆÆÆLSKER sin mor, som flere gange er blevet vækket om morgenen med "Mor, du er den dejligste mor i verden". Det er jo heldigt nok, når hun nu hænger på mig de næste mange år! Hun er nu også "helt forelsket i far", og de 3 brødre bruger hun, når hun gider. Resten af tiden kan man finde hende ved alle kusine Louises aflagte dukker, som hun fik i fødselsdagsgave. Christiane og Hannibal går til svømning med 4 fra Christianes mødregruppe og to ældre søskende. 8 børn fordelt på to på hinanden følgende hold og 5 mødre i kørselsturnus. Logistikchefen fra Skyttevej har produceret et regneark, og så kører det ellers derudaf med flokken af 4-årige under bruseren og 2 mødre, der forsøger at holde hovedet koldt og eget tøj tørt. Mødregruppen mødes stadig 3 gange om året, og om sommeren er alle mænd og søskende med til grillfest. Vores ny terasse og bålsted var bestemt i gang fra starten! I starten af september var Vitus med en klassekammerat hjemme at lege, og da han kom hjem om aftenen, var han blevet bidt af en gal håndbold-træner. Inden der var gået en uge, var alle 4 Enemærke-børn meldt ind i håndboldklubben i Nørre Aaby med en hel del kørsel til følge. Vi er begge en slags "hockey-mum" – skulle det være noget særligt?

Hannibal (5) blev i februar det ældste barn i børnehaven, og det gjorde ham godt! I Storegruppen i børnehaven har hans trivsel været rigtig god, og i løbet af efteråret blev vi mere og mere overbeviste om, at han var godt og grundigt skoleklar. Han har næsten knækket læsekoden og er utroligt nysgerrig. Derfor tog vi i november en snak med børnehaven og skolen om mulighederne for at han (ligesom Valdemar gjorde i sin tid) kunne starte i 0. klasse til nytår. Det mente alle, var en god ide, og skolen ville faktisk gerne have ham allerede 1. december. De har været to tilknyttet klassen frem til nytår, så de kunne tage bedre imod ham inden nytår. Men Middelfart Kommune havde aldrig prøvet sådan en "rullende skolestart" tidligere og kunne ikke rigtigt finde ud af, hvordan de skulle forholde sig til lovgivningen. Det krævede et par dages telefonsamtaler og en lettere bestemt skrivelse til forvaltningschefen, men så fik Hannibal lov til at starte i skole d. 5. december, og det føles HELT rigtigt i maverne på såvel Hannibal som os. Han STORTRIVES og er enormt glad for at være sammen med sine gamle børnehavevenner igen. Oliver, som han også i løbet

af året har holdt kontakt med, sagde, det var den bedste gave, han nogensinde havde fået – bedre end Playstation og alle julegaver! Selv Lucia-optoget kun en uge efter første skoledag var en god oplevelse, og Hannibal knokler interesseret med at få indhentet de sider i bøgerne, som de andre har lavet, mens han var i børnehaven.

Vitus (9) kan nu endelig efter 2½ års tandlægebesøg smile med begge fortænder i flot symmetri. Han slap oven i købet for en ganeskinne til at holde tænderne samlet, så vi skylder ham den tandfest, der var lidt svær at finde tid til i august måned. I skolen og SFO trives Vitus, og lærerne siger, at han altid har dampende røde kinder efter frikvartererne. Derfor er han meget træt, når han kommer hjem, og han er desværre udstyret med sin mors aftensind – han har endog MEGET svært ved at falde i søvn. Om morgenen er han tit ved at falde fra hinanden over havregrynene. Vi har prøvet mange ting, og det hjælper til dels at tage et varmt bad lige inden sengetid og lave afslapningsøvelser i sengen. Desuden håndhæver vi så vidt muligt sengetiden halv ni, men det er svært, når de små er puttet lidt over otte, og Valdemar sidder og ser diverse spændende magasiner og dokumentarer på tv. Det er så svært at gå glip af noget! Vitus er og bliver også lidt distræt – eller den pænere udgave "meget optaget af nuet" – så han har lidt svært ved at huske en besked givet kl. kvart over syv om morgenen resten af dagen. STOR var hans lykke derfor, da han fik mobil i julegave. Nu kan vi hjælpe ham lidt på vej med at sende en sms, når noget er vigtigt, og han kan skrive til os, hvis han tager med nogen hjem. Sidst han ringede til fars arbejde for at sige, at han tog hjem til en kammerat, blev de noget forvirrede på PRI-DANA – Rasmus og jeg var i Rom, og det var farmor og farfar der passede butikken. Det vil ikke ske med sms'ser! Vitus synger også i Asperup Kirkes Juniorkor og har haft travlt med koncerter her i december. Jeg håber selvfølgelig, at det fortsat er sjovt for ham at synge, men nu hvor tanden endelig er på plads, er det på tide at få gang i trompet eller klarinet. Det er ikke nødvendigvis godt for Vitus' musikglæde at spille klaver ligesom Valdemar.

Valdemar (11) er nu i 6. klasse og nyder at høre til skolens ældste. 6. kl. er skolevenner med 0. kl., og Valdemar er derfor skoleven med Hannibals bedste ven, Oliver. Det bliver ikke meget større. Valdemar og klassen opførte i november Bøllebob til skolefesten, og det var en forrygende flot forestilling. Valdemar spillede rollen som Leslie og skulle synge en hel sang solo. Det kostede lidt på performance-kontoen. Han overvandt og overlevede, men var så til gengæld døden nær over al den ros der tilflød ham bagefter. Ikke kun morens kræsne gehør satte pris på Valdemars flotte stemme og fraseringer. Ungdomsklubben Pluto passes om tirsdagen, og udover håndboldtræning og klaver, går Valdemar også til skoleband i år. Computeren i børnekontoret SKAL sjovt nok tændes hver dag – ellers går der vist klumper i strømmen? Når der skal skrives månedshistorier, bruger Valdemar også

computeren, og Vitus og Valdemar synes, det er svært at dele den. Vi skal til at overveje en løsning, så de begge kan være i gang samtidig. Valdemar er fortsat en meget omsorgsfuld og kærlig storebror, synes vi alle; Vitus dog kun en gang imellem… Endelig følger Harry Potter i Jesper Christensens lydbøger Valdemar og Vitus i tykt og tyndt, så jeg er inde og slukke stort set hver aften, når de er faldet i søvn til det potterske univers. Selv hører jeg bøgerne i bilen og mangler nu kun den sidste med dødsregalierne.

Rasmus kører stadig til PRI-DANA i Hedensted. De holder nogenlunde skansen i ordrebøgerne her under finanskrisen, men der er medarbejdere på fordeling i produktionen, så man har da lov at håbe at landet og verden får redet stormen af. Herhjemme er Rasmus en utrættelig arbejdskraft i haven, i værkstedet og i køkkenet. Rasmus var i april begyndt at eksperimentere med snedige måder at holde sneglene fra planterne. Han var sågar i gang med at undersøge, hvordan man tager patent, MEN så blev det dels for tørt for sneglene, så det var svært at fange forsøgsdyr i haven, og dels gik det lidt i fisk, da han så et par snegle kravle op over hans "patent". Så vi benytter fortsat gift fra tidligt forår og aftenture bevæbnet med sakse. Rasmus passer webmastertjansen på www.bamok.dk, og i foråret blev han formand for det nystiftede Asperup-Roerslev Lokaludvalg med høringsret i kommunens beslutninger. Det er et spændende og konstruktivt arbejde, og det er netop lykkedes dem at få en aftale i stand om, at Bårings stisystemer skal genetableres, efter de er så tilgroede, at medlemmer af det politiske udvalg og forvaltning nærmest ikke var klar over, at der var tale om stier. Der er desuden projekter om at få en legeplads til byen, lys på benævnte stisystem og genetablering af gratis buskørsel i lokalområdet, så der er nok at skrive og mødes om.

Jeg er gået ned på fuld tid (sic!) – og det er SKØNT! I efteråret har jeg kun haft 2 parallelle 1g matematikhold og har nydt arbejdslivet og de nye søde elever. De er nu ved at være relativt dresserede fagligt og socialt, så det virker ikke helt uoverskueligt, at jeg til foråret derudover skal have et musikhold. Det er mig magtpåliggende ikke at havne på overtid i år – efter 3 år med op mod 25% overtid er grænsen nået. Den var i foråret tæt på at blive overskredet, og det hjalp ikke, at jeg i forbindelse med en i øvrigt dejlig studietur til Dublin røg en tur i forældremøllen, efter at vi måtte sende en flok elever hjem. Jeg undres stadig over, at det, min kollega og jeg opfatter som faktuelle forhold, kunne sættes til debat, og jeg måtte en kort tur omkring en psykolog via gymnasiet for at få tankerne og undervisningsglæden på rette plads igen. Et af lyspunkterne i de uger var mine elskede 3y'ere, som jeg stadig savner meget. Vi gik som reformens bølgebrydere gennem ild og vand sammen i de 3 år, og det føltes helt magtpåliggende og meget, meget rigtigt, at vi sluttede af med en fest. Den ny terrasse blev i den grad indviet med en helt fantastisk studenterfest i Båring, og naboerne ved vandet holdt lidt øje med eleverne, da de badede i solopgangen, og jeg netop var gået i seng! Jeg var MEGET beæret over, at eleverne prioriterede det, i det væld af udbud de havde i de dage. Siden efterårsferien har jeg i et barselsvikariat bestridt stillingen som kirkesanger i Brenderup og Indslev Kirker. Det er ikke det samme som at synge i kor, men

stemmelæberne får lidt motion, og jeg elsker orgelbruset! Endelig er der jo Børnehusets hjemmeside og min mandagspassion; at hænge med hovedet nedad til yoga. UHA hvor er det godt for krop og sjæl, men afspændingen til slut ER altså kedelig og søvndyssende.

I november var lærerkollegiet i Berlin. Vi var nogle tøser, der tog af sted et par dage i forvejen, og Rasmus og ungerne fik selskab af mormor og morfar på Fyn. Berlin er, som alle, der har været der, vil vide, en fantastisk by, og vi overvejer nu, om vi skal tage Vitus og Valdemar med dertil, når Vitus fylder rundt. Så hvis nogen kender nogen med en central lejlighed… I november blev en del af overtidsudbetalingen omsat i 6 omsorgsdage i Rom. Det var omsorg for alle parter; mor & far fik omsorg og oplevelser alene, mens 4 unger OG farmor og farfar fik omsorg for hinanden herhjemme. At tænke sig hvad det offentlige i bløde værdier har fået for mine 4 arbejdsfri dage på den konto! Ud at opleve noget og hjem igen med ny energi!

Nytåret fejrer vi i år i Vojens-familien Schrøder/Larsens nye hus, og i uge 5 vil vi i Idre Fjäll nyde godt af den p.t. lave kurs på svenske kroner med familien Svenstrup fra Herlev. Vi har booket samme hytte som vi boede i sidste år, så der er helt sikkert gode dage i vente. Der ER faldet sne deroppe, og Christiane og Hannibal skal med ud i terrænet i år, bl.a. på skiskoleholdene ”knatte grön” og ”knatte blå”. Vi håber det bliver stort og lever op til forventningerne.

Glædelig jul til jer alle og et godt 2009! Vi håber at se rigtigt mange af jer her og hos jer!

Christiane, Hannibal, Vitus, Valdemar, Rasmus og Rikke.